Ч. 45. Субота 11 марта (26 лютого) 1911. Рік XXI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**РЕДАКЦИЯ** і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

**ПИСЬМА** приймають ся лиш франковані.

**РУКОПИСИ** звертають ся лиш на окреме жаданє і за злоренєм оплати почт.

**РЕКЛЯМАЦИЇ** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

## Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата у Львові** в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти полїтичні.

*З буджетової комісиї. — Монархістичний заговор в Портуґалиї. — Подорож султана до Альбаниї. — Мобілїзация в Сполучених Державах. — Анґлїя супротив баґдадскої зелїзницї.*

По засїданю палати послів в середу відбуло ся засїданє буджетової комісиї. Ведено подрібну дискусию над буджетом. Принято віддїли 1 до 4 без довшої дискусиї. При віддїлї „двір“ промовляв пос. др. Кость Левицкий.

При віддїлї 5 (рада мінїстрів) забрав голос мінїстер фінансів др. Маєр і предложив фінансове експозе. Цифрово представив стан буджету і заявив, що коли приходи з податків загалом відповіли прелїмінарови або навіть переступили єго, то вислїди державних підприємств менше користні. Чистий прихід з тютюнового монополю переступив прелїмінар о 2,200.000 корон, а сільний монополь виказує знижкову тенденцию. Приходи з льотериї переступили прелїмінар о дрібницю. Також прихід з почт та телєґрафів викаже мабуть дуже малу підвишку понад прелїмінований прихід. Критичною точкою в господарцї 1911 р. є державні зелїзницї. Треба побоювати ся, що сальдо зелїзничих приходів і видатків в 1910 р. дасть вислїд, що прелїмінований на 1911 р. прихід буде низший о суму коло 35 мілїонів корон. З тих цифр виходить, що резерви в буджетї дуже сильно заанґажовані і що некористна економічна конюнктура або неурожай можуть захитати буджетом. Мінїстер стверджує, що обмеженє зросту видатків з 1910 р. на р. 1911 наступило через счеркненя в поодиноких мінїстерствах. Що-до спільних видатків, то підвисшено видатки на армію на 63 мілїони корон. З огляду на те, що делєґация приняла проґраму видатків на войско і маринарку на 5 лїт то й фінансова проґрама мінїстра мусить бути уложена на 5 лїт. Але фінансова проґрама не може відносити ся лише до заспокоєня войскових потреб, але й инших потреб: як прим. поміч краєвим фінансам, опіку над державними урядниками, потреби суспільних реформ і т. и. Дальше зазначив бесїдник, що для збільшеня державних приходів треба буде завести кілька нових податків. Спадчиновий податок уважає мінїстер невідкличним. Передовсїм просить о пильне полагодженє особисто-доходового податку. Також автомобілевий податок хоче правительство завести. Мінїстер не хоче затягати позичок на покритє дефіциту тай має надію, що через нормальний розвій податків дасть ся покрити войскові та народні і культурні потреби. Однак слїд бути обережним. Просить о приняте буджету.

На тім замкнено засїданє.

Про заговор монархістичний в Портуґалиї наспіли вісти дорогою через Ріо Жанейро. Часопись „Paiz“ запевнює, що президент мінїстрів Бpaґa і инші члени кабінету мали бути убиті. На домаганє портуґальского посла в Ріо Жанейро мало бути переведене слїдство против всїх Портуґальців в Бразилиї, котрі переважно є монархістами.

Заповіджений приїзд султана до Альбаниї і Македониї, про який недавно доношено, має бути подїєю незвичайної полїтичної ваги. Мусулманьске населенє вигля̆дає приїзду султана з великим вдоволенєм а також християньске населенє покладає на сей приїзд великі надії і бачить в тім доказ новітних напрямів в державі.

В Солуни сподївають ся, що побут султана в Альбаниї і Македониї причинить ся до втихомиреня тих країв. З особистої стрічи султана, наслїдника престола і мінїстрів з населенєм сподївають ся доброго впливу на управу держави.

Революция в Мехіку і недуга мехіканьского президента Порфірия Дїяза спонукали правительство Сполучених Держав до войскових заряджень, аби вмішати ся в мехіканьскі

---

8)

## Дещо з технїки.

**Написав — К. Вербин.**

(Дальше).

Придивім же ся тепер одному робітникови у фабрицї скла від тої хвилї, коли він сталеву дутку, довгу на 1 метр 20 центим. пхає в отвір у ваннї або горци, в котрім знаходить ся розтоплене скло. Тою дуткою набирає він тілько розтопленої маси, кілько має важити фляшка, котру він бере ся робити. Просимо при сїй нагодї зважити, яка мусить бути зручність і вправа у того чоловіка, коли він має набрати на дутку якраз тілько тої розтопленої маси, кілько важить фляшка! Він набирає потрібну скількість за одним разом, а коли фляшка має бути тяжша, то сягає ще відтак й другий раз.

З набраною масою іде він до т. зв. холодячого корита, на краю котрого лежить чотирогранний клец з литого зелїза з заглубленєм в кождого боку. Тою дуткою крутить він безнастанно, щоби скляна маса з него не скапнула, вкладає єї в заглубленє згаданого клеца і при тім дує в дутку та видуває із скляної маси баньку, котра набирає грушковатої форми. Так видуту баньку на кінци дутки посуває він на дутцї трохи наперед до противного кінця і в тій цїли опирає баньку на колику, що прибитий до згаданого корита і вирізаний на горі в видї півмісяця. Зробивши то, іде він знов до отвору в ваннї, пригріває ще раз скляну масу і роздуває баньку знову та вимахує дуткою то в один бік то в другий, доки аж зроблена банька на кінци дутки не натягне ся добре. З так зробленою подовгастою банькою іде він знов до холодячого корита і вимахуючи заєдно дуткою, вкладає баньку до зелїзної форми, що стоїть межи двома холодячими коритами а підвисшеним помостом. Вложивши баньку у форму, він дує сильно в дутку і банька набирає виду справдешної фляшки, лиш треба ще доробити до неї шийку.

Форма на фляшки складає ся з круглого порожного в серединї цилїндра з литого зелїза, котрий єсть прицїплений до плити і має дві половини форми. Скоро майстер або єго челядник стане ногами на підойми від того цилїндра, то обі половини форми притискають ся з цїлої сили до себе. Отже се становище робить форму на фляшку. Скоро же він возьме ногу з підойми, то обі половини цилїндра розпадають ся і з неї виходить готова фляшка, до котрої треба ще лиш кінчик шийки доробити.

В той спосіб робить ся лиш гладкі фляшки. Щоби же доробити кінчик шийки на фляшцї, то робітник потискає з легка на дутку і відломлює фляшку від неї і підчас коли фляшка спочиває на блясї, на котрій веде ся роботи, він бере бляшанку, котра має ручку з ґазової рури і тою бляшанкою бере фляшку так, що єї долїшна часть спочиває в бляшанцї. Відтак розгріває фляшку ще раз, кладе на шийку кусень розтопленої маси і обвиває єї довкола шийки. Тепер бере ножицї, котрі зроблені так, що на кінци межи обома половинами мають чопик якраз так грубий як отвір шийки у фляшцї. Довкола того чопика ідуть ножицї загнені так, що нїби той чопик обнимають, але до него не припирають; до того ще й боки тих ножиць загнені так, що творять нїби ринвочки. Отже коли робітник обложив шийку фляшки кусником розтопленої маси, бере ті ножицї, отвирає їх, чопик пхає у фляшку і стулює ножицї а они обнимають шийку в тім місци, де наложена маса і притискають єї до шийки. В той спосіб робить ся той грубший беріг на кінци шийки, який бачимо на кождій фляшцї. Щоби той беріг ще лїпше і гладше зробив ся, робітник покручує ножицями кілька разів довкола фляшки.

З повисшого опису здавало би ся, що цїла тота робота єсть дуже трудна і відбуває ся поволи. Тимчасом так не єсть; цїла робота около одної фляшки кінчить ся за несповна дві минути. Коли при одній ваннї працює 45 робітників, то они можуть за 24 годин наробити до 25.000 фляшок. Подїл роботи не в кождій фабрицї однаковий. Робітники працюють партиями і то або по три партиї, котрі взаїмно змінюють ся або на дві партиї, з котрих кожда працює по 10 годин, одна в день а друга в ночи. Крім того кожда партия робить собі ще й перерви, так що по правдї робітники працюють всего 8 до $8^1/_2$ годин а ті, що дїлять ся на три партиї, працюють не більше як по $6^1/_2$ годин на добу.

справи і завести там лад. В тій цїли видано з Вашінґтону приказ змобілїзованя войск в полудневій части краю. Мобілїзация веде ся з великим поспіхом і надіють ся, що вже в найблизших днях американьскі войска вступлять на мехіканьску територию, а фльота займе деякі порти. З американьскої сторони впевняють, що супротив Мехіка нема у Вашінґтонї нїяких ворожих намірів, а інтервенция Сполучених Держав має на цїли виключно лиш привернене ладу в Мехіку в інтересї торговлї горожан Сполучених Держав.

В анґлїйскій палатї послів заявив мінїстер справ заграничних Ґрей на інтерпеляцию в справі баґдадскої зелїзницї, що Анґлїя не має нї права нї претенсиї, аби спротивити ся будові баґдадскої зелїзницї на услівях концесиї виданої турецким правительством нїмецкому товариству. Однако коли би Туреччина удала ся до Анґлїї з просьбою о грошеву поміч, то Анґлїя зажадає, аби данї гроші були ужиті лише на піднесене добробиту і скріплене Туреччини, а не на будову зелїзниць стратеґічних, яких бажає турецке правительство, а які принесли би шкоду анґлїйскій торговлї. Коли би однак хто захотїв ту зелїзницю продовжити поза границї Туреччини, т. є. колиб єї будовано на териториї Персиї, то Анґлїя мусїла би рішучо против того запротестувати.

# Новинки.

**Львів, дня 10-го марта 1911**

— **Сьвятковане Тарасового сьвята у Львові.** В недїлю о год. 11 перед полуднем пічнеть ся в сали „Народного Дому“ Торжественна Академія посьвячена памяти Шевченка. Програма академії: 1) Отворене академії представником Наук. Товар. ім. Шевченка. 2) Привіти. 3) Професор др. Стефан Смаль-Стоцкий: Струни Шевченкової Кобзи. 4) Професор др. Олександер Колесса: Патриотичні почуваня і национальна сьвідомість в українськім письменстві до Шевченка і у Шевченка. 5) Проф. др Василь Щурат: Звязки Шевченкової творчости з лїтературою давнїйшої доби. 6) Артист Ів. Труш: Т. Шевченко як маляр у лїтературі. 7) Професор др. С. Людкевич: Шевченкові поезиї в музицї.

Білети на академію продає книгарня Наук. тов. ім. Шевченка (Ринок 10) по 2 К за місця сидячі; карти вступу на місця стоячі на салї і ґалериї продавати-меть ся при касї.

Увесь дохід з академиї призначено на будову памятника Т. Шевченкови у Львові.

Вступ на сьвяточний концерт і академію гільки в сьвяточних одягах.

Вечером у недїлю витане гостий та сьвятковане по львівских льокальних товариствах.

— **Посмертну маску Шевченка** в ґіпсових відливах з автентичної форми як цїнну памятку роковин, до завішеня на стїнї, просимо замовляти за примірник в Тов. „Достава“, Львів, Домінїканьска ч. 4.

— **Шевченкові поминки в Кракові.** Незалежно від Шевченківского концерту, який відбудесь пізнїйше, устроює читальня „Просьвіти“ у своїм льокали (Ринок ч. 9 II п.) в суботу 11 см. яко в день 50-тих роковин смерти Кобзаря Поминки, на які зложать ся відчит і музикально - вокальні продукциї. Початок о 8 вечер.

— **Використане водної сили Днїстра.** У Львові утворили ся спілка для використаня водних сил Днїстра за почином дїдича села Унижа в городеньскім повітї. Обчисленя виказали, що сила, яку можна добути, виносить 12 000 парових коний. Спілка хоче вибудувати в Унижи фабрику азотового вапна, крім сего вносить оферту на вибудоване електричного трамваю в Станиславові і наміряе запропонувати міській Радї Львова доставу електрики до міских електричних заведень, бо кошт єї добутя є значно дешевший від моторів, опалюваних вуглем а навіть кипячкою.

— **Наслїдки воздухоплавства.** З Мадрита доносять, що коли один француский воздухоплавець маневрував коло шони, лїтак нагло упав і придавив своїм тягарем одну женщину та кількох мужчин. Женщина погибла на місци, инші потерпіли тяжкі і легкі рани. Летун вийшов цїлий. — Дивний вплив зробила авіятика на вівцї в анґлїйскім ґрафстві Сельсбері. Вівцї, переляканї шумом лїтаків у воздусї, видають на сьвіт мертві ягнята, а в додатку між вівцями проявила ся сильна смертельність. Парляментарний заступник ґрафства Сельсбері зажадав в палатї права, яке заборонювало би явіятичні маневри з огляду на шкоди, які терпить через них годівля овець. Нещасливі створіня, не вміючи дивити ся в гору, беруть шелест крил і моторів за лай собак і утїкають, опанованї панїчним страхом. Мінїстер вїйни має рішити, чи дальші явіятичні маневри є можливі в Сельсбері, чи перенести їх на иньший терен, де є менше овець.

— **З царства тьми.** 27 жовтня на сибірскім зібраню член госуд. думи Малиновский, читав на тему: „Сибір і вопрос культури“. Він доріхав Росиї, що она не сповнила свого обовязку зглядом Сибіру. Стан культурний не піднесено, край біднїє, дороги, суд, адмінїстрация, все в занепадї. На цїлий величезний край єсть всего 30 учебних заведень і тодї як в петербурскій ґуберниї на одного грамотного припадає 30 неграмотних, в Сибіри число неграмотних від 3·780 до 3.800 на одного грамотного. В заключеню Малиновский критикував записку Столипіна і Кривошеїна о кольонїзациї і переселеньскім руху. Проби коло кольонїзациї при безправствах і невіжестві-переселенцїв роблять питане селяньске в Сибіри ще остріїшим як в Росиї.

— **Шевченкове сьвято у Віднї.** Сегорічний Шевченківский концерт у Віднї перевисшив всї минулорічні. Кожда точка сегорічної добірної програми випала цїлком поправно. Професор др. Ол. Колесса виголосив широко закроєну сьвяточну промову. Хор Січовий під батутою п. Кокольского виконав: „Гамалїю“ Білїковского з декламациєю п. Рибака і сольом п. Прокоповича цїлком удачно, а „Косарем“ Людкевича під діриґентурою п. Прокоповича викликав сильне враженє. Тріо Прохаски мало лиш ту одну хибу, що дуже довге, бо тревало майже цїлу годину. Гра була дуже добра, тож публика вислухала єї з занятєм і нагородила пянїстку п. Днїстряньску і композитора професора Прохаску гучними оплесками і китицями цьвітів. Молодий, дуже гарний та інтелїґентний співак, пан Р. Любінецкий здобув собі своєю появою і своїм гарним тенором відразу цїлу публику, хоч не був диспонований, бо на концерт прийшов безпосередно по перебутій інфлюенцї. Що оплескам для пана Носалевича, артиста віденьскої „Volksoper“ не було кінця і що він кілька разів мусїв виходити, се нїчо дивного, бож він в самім розцьвітї своєї штуки. Крім програмової пісни Лисенка: „Минають днї“, та серенади „Дон Жуан“ Чайківского (по росийски), співав він ще і по італїяньски а публика привитала его лавровим вінцем з синьо-жовтими лентами. Дуже удачна була і декламация п. Курбаса Шевченкового „Кавказу“. Публика виповнила салю

---

Придивім же ся тепер, що дїє ся з розжареною до червоности фляшкою. Коли робітник набере розтопленої маси, що має 1600 степенів тепла, то річ ясна, що сьвіжо зроблена фляшка потребує довшого часу, щоби вистигла. Вже коли ми переходили через галю, де стоять холодячі печі, виділи ми, як цїла громада молодих хлопаків, лїт від 14 до 18, виносить жаріючі фляшки з робітнї та заносить їх до холодячої печі, призначеної для кождої пари робітників. Як би фляшок не студило ся дуже старанно, то скло на фляшках остигало би зверха скорше як в середині і вийшло би з того таке, як то найлїпше можна побачити на т. зв. „больоньских сльозах“, дуже скоро остуджених каплях скла в той спосіб, що розтоплену скляну масу пускає ся каплями в студену воду. Каплї тї нагло остигають і твердпуть, але задля того і стають дуже крихкі. Коли кінчик такої „больоньскої сльози“ відломити, то й цїла сльоза розсипле ся на дрібний порошок. То само було би й з фляшками, як би їх не остуджувало ся поволи і дуже старанно; більша часть з них відтак би потріскала.

Як вже сказано, стоїть в гали по пять печий по обох боках, одна напроти другої; їх уживає ся на переміну, раз одних других раз других. Холодяча піч єсть зроблена з цегли а в тім місци, що виставлене на найбільшу горяч, єсть вибожена материялом, котрий видержить хоч би й найсильнїйший огонь. Піч така єсть чотирогранна і в серединї 3 і пів метра довга, 3 і чверть метра широка а на цїлих 2 метри висока. Огнище в такій печи знаходить ся на 60 центиметрів понад помостом гути і вибожене о скілько можна рівненькими плитками; в горі єсть піч плоско засклеплена. Огріване відбуває ся або через розпалюване огню на рушті або далеко лїпше, дешевше і чистїйше за помочию т. зв. ґенераторового ґазу, який робить ся з камінного вугля, торфу або дерева. Огріване таким ґазом єсть длятого лїпше, що можна ним огрівати до великої горячи, бо аж до 1500 степенів і нема анї попелу анї нїяких инших останків. Ґаз той спроваджують рурами попід гуту аж до печи з того місця, де его виробляють. Спалений ґаз виходить отвором позаду печи напроти огнища та іде до комина, з котрим сполучені ванни.

Коли одна партия або, як єї з нїмецка називають „шихта“, розпочинає роботу, то холодяча піч єсть вже огріта а два робітники за помочию двозубчастих вилок, котрих держаки зроблені із сталевих рур, складають тї фляшки, що їх позносять помічники з гути, поскладають коло печи, в печи одна коло другої. Коли шихта кінчить свою роботу то майже цїла піч аж до огнища єсть заповнена фляшками. Тепер перестають вже піч дальше огрівати, замикають всї дверцї і отвори печи і фляшки остигають так через 3 або 4 днї. „Доглядач“ печи мусить бути чоловіком зручним і добре на все уважати, бо треба, щоби піч була завсїгди однаково і відповідно огріта. Коли теплота за мала, то повідпадають тоті валочки, що на самім кінци шийки та й фляшки можуть дуже легко тріскати. Коли же теплота за висока, то скло змякне, фляшки тратять свою форму і сплющать ся.

Вернїм же тепер назад до тих величезних горців або ванн, в котрих знаходить ся розтоплена маса і дотоплює ся дальше. Вже як ми лиш зайшли до гути, то побачили, що впоперек через позадну часть ванни, у висоті яких 5 метрів спочиває на зелїзних двигарах вузко колїєва зелїзниця, котра в такий сам спосіб переходить через вісїм ванн та сполучує їх з тим димом, де робить ся мішанина потрібна на скло. Отже тою зелїзницею везе ся готову вже мішанину до ванн та висипає ся єї до стоячих побіч деревляних скринь запасових. В міру того як робітники з переду виробляють розтоплену масу, позаду досипляють тої мішанини 6 до 8 разів на 24 годин.

Придивім же ся ще раз, але вже лїпше як перед тим, як виглядає в серединї в такій ванні. Вже попереду зазначили ми, що треба наложити синї очицї, коли хочемо заглянути до середини крізь той отвір, що призначений до набираня. Коли добре вдивимо ся, то впадуть нам зараз в очи дві синяво-білї ґазові полумінї, що виходять із двох великих пальників уставлених у ваннї з заду або з переду. Они перебігають довгу на 8 і пів метра дорогу і змушені природним продувом з комина закривляють ся в видї підкови та виходять отворами зробленими напроти пальників. Верх скляної маси у ваннї, плавають занурені в ній до двох третин судинки довгі на три чверти метра а широкі на пів метра, звані „човенцями“. Тоті човенця зроблені з шамотти і з них то набирають робітники дутками скляну масу. Коли вже досить виберуть, то скляна маса з ванни напливає до них крізь отвір зроблений позаду і через то добре мішає ся.

(Дальше буде).

по самі береги і виходила з одушевленем з концерту на комерс аж по 11 годині вечером. Іменем комітету дякував п. Апостол, голова „Січи“, артистам і взагалі всім, що причинили ся чинною участию або чим небудь до сьвяткованя памяти нашого ґенія. Відтак запропонував вибрати п. ґенерала З. Павлюха на президента комерсу, що зібрані гучними оплесками і одобрили. Комерс переплїтаний промовами і співами, тревав в добрім настрою до пізної ночи.

## Господарство, промисл і торговля

**— Осередний банк ческих щадниць.** На відбутім засіданю надзираючої ради дня 26 м. м., предложено річні рахунки інституциї за минувший рік, які виказують зиск в квоті К 1,824.212·54 се є о 752.441·96 кор. більший як в 1909 р.— і ухвалено поставити на загальних зборах внесене на виплату 5 прц. дивіденди, се є 20 кор. на акцию, так як в минувшім році. Резервовим і ґваранційним фондам придїлено 630.000 корон, фондови для евентуальних страт при кредитових трансакциях 250.000 корон. Рівнож узгляднено пенсийний фонд, якому уділено підмогу в квоті 150.000 кор., як першу рату призначену для додаткового обезпеченя емеритального понад приписане уставою мінімум, а решту 44.212·53 кор. переносить ся на новий рік. Так отже придїлює ся в біжучім році фондам понад міліон корон, разом проте виносять они 2,030.000 К. Внутрішна вартість акциї перевисшає зі взгляду на се 433 корон. Загальні збори відбудуть ся дня 25 марта с. р., а перед тим як звичайно зберуть ся еще акціонарі в цїли взаїмного порозуміня. З подій минувшого року заслугують на особлившу згадку: Підвисшене акцийного капіталу з 15 на 25 міліонів, заложене фахової часописи „Герольд ческо-славяньского сьвіта фінансового“, з орґанізоване жирового відділу на вівр новочасного клїрінґу, отворене шестого філїяльного закладу в Кракові, закупно власних домів в Празї і у Відни, заложене акцийного товариства обезпечень від случаїв і обовязку відвічальности „Патрія“, покликане до жатя Союза представителїв ческо-славяньских інституций фінансових. Інституциї, які позістають під опікою банку, виказують дальший розвій. „Богемія“, акцийний банк в Празї, розширила свою діяльність при заложеню „Европейского Банку“ в Новім Йорку і доконала зміни фірми Бродски і Совак там на акцийне товариство. „Секурітас“ сповняє належито свої завданя в означенім напрямі. Заклад пенсийний ческо-славяньских інституций фінансових розширив в наслідок поглублення своєї діяльности також свою фірму додатком „для торговлї і промислу“, а зміною статутів зачеркнув свою діяльність на більші розміри. Вислїди діяльности інституциї є в кождім напрямі вдоволяючі, кредитових страт в минувшім році рівнож зовсїм не було. Подрібне справоздане буде оголошене окремо.

## Телеґрами.

**Відень** 10 марта. В буджетовій комісиї виголосив вчера довшу промову президент кабінету бар. Вінерт.

**Відень** 10 марта. Парляментарна комісия славяньскої Униї скликана на засїдане на день 14 с. м. На дневнім порядку є справа банкового предложеня.

**Токіо** 10 марта. Палата послів приймила вчера закон о анексиї Кореї.

**Петербург** 10 марта. Недуга міністра справ заграничних Сазонова дуже поважна і грозить небезпечностию житя.

**Льондон** 10 марта. Часописи Evening Times доносить, що нагородою Сполучених Держав за інтервенцию в Мехику буде занятє части краю над устєм ріки Кольорадо і часть півострова Калїфорнії, де буде заложений склад вугля для фльоти Сполучених Держав.

## Надіслане.

**— Ювилейні відчити.** Заходом філїї Тов-а „Просьвіти“ в порозуміню зі всїми українськими Товариствами у Львові, відбудуть ся в неділю дня 12 марта с. р. урочисті виклади в память 50-их роковин смерти нашого ґенія Тараса Шевченка.

1) „Міщаньске Брацтво“ (Домінїканьска 11), реф. пос. др. Л. Цегельский.
2) „Львівска Русь“ (Ринок 10), реф. ѳ. рад. Т. Лежогубский.
3) „Сокіл“ (Руска 20) референт п. проф. І. Крипякевич.
4) „Зоря“ (Личаківска 22) реф. п. редактор Я. Весоловский.
5) „Сила“ (Ринок 10) реф. п. редактор Мик. Курцеба.
6) Січ“ (Вірменьска 19) реф. п. К. Заклиньский.
7) Чит. „Просьвіти“ (пл. св. Юра 5) реф. п. ред. Б. Бурбела.
8) Чит. „Просьвіти“ (Обїздова 6) реферат п. Гр. Микетей.
9) Чит. „Просьвіти“ сьв. Петра 11 А) реф. п. С. Біляк.
10) Чит. „Просьвіти“ на Замарстинові реф. п. С. Демидчук.
11) Чит. „Просьвіти“ на Клепарові, реферат п. М. Білик.
12) Чит. „Просьвіти“ на Левандівці, реф. п. В. Юринець.
13) Чит. „Просьвіти“ на Знесїню, реф. п. В. Равлюк.

Початок викладів точно о 6 годині вечером; в Тов-і „Сокіл“ о год. 4 по пол., а в Чит. „Просьвіти“ на Жовківскім передмістю (Обїздова ч. 6) підчас концерту о год. 7 вечером.



## Оповіщене.



## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з дном 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

### Приходять до Львова

**на головний дворець:**

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

**На Підзамче:**

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

**На Личаків:**

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

### Відходять зі Львова

**з головного двірця:**

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·19, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·3*, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·35, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

**З Підзамча:**

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

**З Личакова:**

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.



За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада.